

ENBOGA

Colectivo de Lesbianas de Galicia.

Número 1.

Outubro 1999

Apdo. 2169 /15780. Compostela

E-mail:lesbicopos@hotmail.com

Tlf: 6666 81112

MEMORIAS DO 28

MENTIRAS DA PRENSA

ACTUALIDADE LÉSBICA

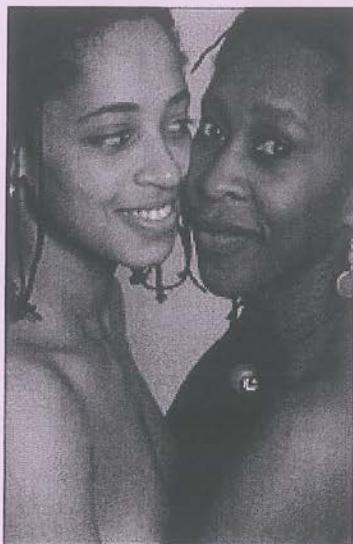
CULTURA, RELATOS...

EDITORIAL

Amiga: o Colectivo de lesbianas de Galicia, BOGA saca á rúa nesta, que agardamos sexa ben recibida, nosa primeira aventura editorial.

ENBOGA é unha gaceta de divulgación que pon a ollada naquelo que a todas nos atinxer e interesa, sen esquecer ese punto de humor imprescindible.

O noso apartado de correos fica sempre aberto a cantas ideas propoñas. Convidámose así mesmo a que publiqueis de balde os teus anuncios na sección que para esa fin pomos á túa disposición. BOGA, quere se-lo eco de tódalas nosas voces e tenta así que todas esteamos un pouco máis preto. Cando teñas que falar Boga bríndache: **ENBOGA**.

Aviso: **BOGA** non se fai responsable de tódalas opinións aquí recollidas, xa que aceptamos calquera aportación que non supoña unha falta de respeto para ningún grupo social.

NOVAS-NOVAS

PENÍNSULA

CAMPAÑA VIH DO GRUPO LESBOS

O grupo LESBOS de Barcelona, membro da Coordinadora gai-lesbiana, lanzou unha campaña sobre lesbianas e VIH, co gallo de fomenta-la prevención da SIDA entre mulleres. A campaña leva por título:

“HAY LESBIANAS POR TODAS PARTES: VIGILA!”

A GUÍA LARANXA

Por fin saiu ó mercado, “LA GUÍA NARANJA”, onde atoparás tódolos bares e demás lugares de ambiente para lesbianas e gais, áinda que vai dirixido, por primeira vez en España, a un público eminentemente lésbico. Custaráche en torno ás 2000 ptas. Se che gusta viaxar, non a perdas.

NOVAS-NOVAS

Nova Campaña de BOGA

Xa veriades por aí algúm matiz da nosa nova campaña de inicio de curso. Non só están os cartaces anunciando e informando do noso novo número de teléfono, co lema de NUNCA MÁIS LESBIANAS SOAS, seguido do devandito nº, que é, por si te despitaches: 666 681 112, faciliño ¿non si?. Asemade tamén se lanzaron á rúa, pegatinas con diversos lemas co gallo de concienciar á sociedade da importancia dos nosos direitos, da inutilidade da discriminación, así como para apoiar a aquelas lesbianas que se sinten más soas e probablemente incomprendidas.

Festa de *Halloween*

O día 30 de este mes de Outubro, celebrouse no Restaurante vexetariano “O Cabaliño do Demo”, a festa de Halloween, en colaboración co CGC, Colectivo Gai de Compostela. Encántanos que todas veñades ás festas, pero lembrade que non é o único que facemos...

Os fascículos da Discordia

Todas veriades nos quioscos os prometedores fascículos quincenais co nome de “HOMO”. Que ben que falen do tema, pero hai que ver como o fan. Homes, homes, e más homes. ¡Ah!, tamén saen homes. É unha vergoña; sae unha lesbiana por cada cincuenta gais. Por suposto, o mesmo día da presentación acudiron as nosas compañeiras doutros colectivos, manifestando a súa repulsa. Nós, sumámonos a ela.

Manifestacións homófobas en Pontevedra

Non só as houbo en Baiona, no concello e ó respecto das parellas de feito, senón que, ademais, un rapaz da provincia de pontevedra denunciou ante os xulgados os desprecios ós que era sometido polos seus familiares. Dende BOGA censuramos tódalas manifestacións homófobas que, coma estas, supoñen un paso atrás no camiño cara as liberdades individuais e os direitos das persoas que tanto din protexe-las leis democráticas.

MENTIRAS DA PRENSA

Un día, coma outro calquera, chamounos unha revista, para entrevistarnos (como agora, entender está de moda...). Así que, alá se apareceron unha rapaza cos estudos de xornalismo sen rematar, e un home que dicía ser fotógrafo.

Poucos días despois, resolveron, os da revista, non facernos fotos, porque querían realismo, e lesbianas co pelo longo e máns femininas, cousa que supuestamente nós non tiñamos.

Para o noso horror, a **revista GAM**, publicou o que lle deu a gaña, terxiversando as nosas verbas, facendo dun artigo supostamente rompedor de falsos mitos, un artigo barato e morboso sobre vellos e arcaicos mitos lésbicos. Así, cadno nós dixemos que algunhas lesbianas decidían non vestir de forma feminina era por non sufri-los ataques verbais (ou outros) dos homes, eles puxeron que TODAS as lesbianas actuaban dese xeito. Asemade, afirman que abogamos pola castración (¡o que nos faltaba!), e o PEOR, amigas, afirmaron que SEMPRE nos namoramos, as nosas mozas ramatan índose con homes. Vaia PANOCADA!!!

O que realmente dixemos foi que, ese era o medo que teñen algunas lesbianas ó namorarse de mulleres heteros, ou bisexuais.

Pero non só chegaba con destroza-la entrevista e terxiversal todo, logo viñeron as fotos que se publicaron. Ninguén se creería que a loira e a morena que posaban nunha cocíña de estudio tiveran nin a más mínima idea do que era unha lesbiana, ou do que se podía sentir entre dúas mulleres. Con dicirvos que nunha suposta escea erótica, nin sequera se miraban...

Para que vexades a honestidade dalguhas revistas. Dende logo, GAM, case consegue empiorar a nosa imaxe, e voltar a mitificar o lesbianismo. Non queremos un xornalismo así.

BOGA.

DESDE LO ÍNTIMO

♥ Este mes empeza o apaixoad relato que proseguirá nos próximos números.. Non te perdas nin unha soa das verbas de ABRIL, unha das nosas escritoras favoritas.

Aquella noche la lluvia golpeaba incesantemente los tejados. Ni siquiera ese sonido tan relajante conseguía que conciliase el sueño. Algo me ahogaba, me asfixiaba, me impedía dormir. Mi mente saturada ya no procesaba más datos después de repetir una a una las tradicionales técnicas, que sin recurrir al Valium, ya estaban agotadas; contar ovejas, beber leche caliente, relajarte, controla: la respiración ...

Llevaba un par de meses quejándose porque la casa se me hacía grande; sin embargo esa noche no podía sino abrir las ventanas y respirar.

En cualquier caso era invierno. Un invierno frío y nostálgico que me obligaba una y otra vez a volver a la cama.

De pronto oí cómo alguien abría la puerta principal, y con ¡¡sus propias llaves!! El sobresalto hizo que una falsa idea se apoderase de mi mente. Pensé que se trataba de mi hermano, pues a parte de alguien que ya pertenecía a una historia terminada, era el único que tenía las llaves. Sin embargo, aquellos pasos no se correspondían con los de él.

El corazón me dio un vuelco cuando ya no había ninguna duda acerca de quién se trataba. Llamó a mi puerta. Le hice entrar. Era ella. La chica que me había robado la ilusión de enamorarme tan sólo una vez más. Hice que tomase asiento. En realidad creo que al verla, no pude sentir otra cosa que compasión.

Se supone que éramos dos mujeres. Dos mujeres independientes que habíamos alcanzado nuestras metas en la vida. Aunque bien pensado esa era mi única situación pues a la meta más importante, Sofía, no había conseguido llegar ni siquiera descalificada. En todo el tiempo que estuvimos juntas no había conseguido aceptar su homosexualidad. Reconozco que no es un paso fácil. La marginación, los sentimientos de asco que algunos parecen sentir, la falta de compasión de otros... no son fáciles de asimilar. Sin embargo, ella no estaba sola. Yo le había prometido acompañarla por ese duro camino.

Y bueno, allí estaba ella. Sentada. Callada. Cuando de pronto, rompió a llorar. Se levantó, me abrazó, me besó. Sus gestos eran tan sinceros que congelaron el brote de orgullo que dentro de mí estaba a punto de explotar.

Hablamos largo y tendido. En esos dos meses de eterna soledad, había madurado lo suficiente como para darse cuenta de que, a menudo, con tanto en todos los terrenos nos olvidamos de las cosas más primitivas y más sabias: el fin último de la vida es la felicidad y los medios que utilices es lo único que no debes dejar que te pisen.

Y ahora me pregunto: ¿cómo en ocasiones, las personas podemos darle más importancia a lo que se nos impone del exterior, de lo externo a nosotros mismos, que a nuestros propios sentimientos o a los de nuestros seres más queridos?.

OPINIÓN

Buscan un branco, non creo que a alguén cuio estilo de vida choque cas súas ideas posto que ainda menos creo que éstas tiveran lugar nunca nos seus raquílicos cerebros.

Son enfermos de violencia, bestias da pior índole dispostas sempre a volcar aúa brutalidade preferentemente sobre un mendigo, un travestí, alguén de cor ou como foi o caso un par de meses atrás na Coruña un homosexual.

As súas vítimas son aquilo que din ser preciso eliminar da sociedade e aquilo que eles odian. Psicólogos e sociólogos advirtenlos da existencia a miudo entre os agresores homófagos de homosexuais reprimidos y/o frustrados que atopan na agresión a outros homosexuais un modo de loitar contra sí mesmos. Ódianse a sí mesmos e cecais o exterminio más útil que poderían ofrecer á sociedade, sería o seu propio.

Non ignoro o salvaxismo implícito a semellante conclusión, pero unha non aventura mellor remedio ante a pasividade das autoridades públicas frente a ataques que non ocorren por primeira vez a amigos e coñecidos gais e dos cales está segura de librarse sinxelamente porque non evidencia os seus afectos na rúa.

Moitas lesbianas e gais de Galicia e de toda España comezamos a pensar que en absoluto interesa dar leccións de urbanidade a suxeitos coma éstes. Non interesa “urbanizalos”, isto é, adiestrar en circular e permitir circular ós demáis pola rúa, porque para algúin dos nosos políticos un bo plan urbanístico parece ser “*Limpa a túa cidade de maricóns*”.

A cidadanía ben organizada segundo grupos de interese análogos alcanzaron elevadas cotas de poder nas sociedades modernas- fixémonos así nos Loobys norteamericanos- e na orde a que éstas se fagan efectivas traballamos dende BOGA e dende os demáis colectivos de homosexuais do estado xunto a persoas non homosexuais que nos apoian, conscientes de que a harmonía social busca o benestar de todos.

Paréceme nembergantes de gran importancia reflexionar sobre o interese de que os/as homosexuais loitemos por nos mesmos tamén dende partidos políticos democráticos- sen esquecer que o P.P. o pasado estío foi o único grupo que se opuxo a manifesta repulsa no parlamento cara a dictadura do caudillo- Posto que todos somos deudores e acreedores do que nas altas instancias estatales “*se coce*” lembrando que política, na súa orixe non foi senón a arte do goberno da *polis* (cidade) que tamén nos pertence.

Miguel ICETA, director xeral con Serra na Moncloa, asesor de Borrel e, nas eleccións catalás do pasado día 17, número 12 na lista do P.S.C. por Barcelona, deunos unha lección sendo o primeiro político nacional que difunde públicamente aúa homosexualidade en plena campaña electoral.

Actitudes así cambiarían, seguro, o mundo en pouco tempo e ogallá se repitan.

Raquel.

COLABORAN CONNOSCO:

MARIA BALTEIRA

www.mbalteira.com

Libreriademuñeres@mbalteira.com
Rúa Nova de Abaixo 7 - 15706 Santiago
Telf. 981 55 37 15 - Fax 981 55 39 51

BONIQUITA

HOTEL DE
JAZZ

S. PAIO, 22

i de Abastos, nº.8

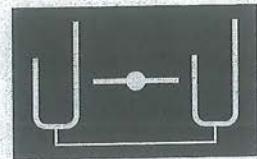
02230 Ourense - Azúcar Glanquillo
317

TARASCA

Entremuros, 13
Compostela • Galiza

Teléfono: 981 572 154

ULÁN + UDÉ

C/ Rosalía de Castro, 54
SANTIAGO
Telf. 59 11 19

Pizzería - Restaurant
"Piccolo"

Fray Rosendo Salvado,
Teléfono 59 02
SANTIAG

GRACIAS A TODOS.

MEMORIAS DO 28-MEMORIAS DO 28

QUE DIXO A PRENSA

Se asistiches á concentración que se celebrou o 26 de Xuño, co motivo do día do Orgullo Homosexual (o 28 de Xuño), seguro viches a péssima noticia recollida pola Voz de Galicia.

Os xornalistas estiveron alí o tempo preciso como para non ver absolutamente nada do que alí se fixo, é dicir, cinco minutos. Ver catro caras, pedir teléfonos por si lles daba por chamar (e non chamaron), facer algúnhha entrevista (que non publicaron) e sacar fotos (que é o que dá morbo). A salientar: unha foto onde saen en primeira plana os nosos compañeiros de Galiza Nova, de quenes agradecemos a participación, e en derradeiro plano algunhas das nosas compañeiras de BOGA, e algunhas lesbianas más ás que non lles importaba “posar”. Un pouco absurdo que sendo unha manifestación de gais e lesbianas apareza na foto un grupo político de apoio e en derradeira plana as lesbianas, non?

Logo, o presidente do CGC improvisou un discurso, que realmente non era tan improvisado, pois seguemos a reinvindicar o mesmo, desde fai trinta anos, desde STONNEWALL e a primeira manifestación polos direitos das lesbianas e dos gais. Tamén falaron outros dous rapaces do colectivo GAI de Compostela, así como a representante de BOGA. (Esto, xornalistas da VOZ, non vos quedastes para velo). Como tampouco ficou reseñado os habituais actos das concentracións do día do Orgullo, como foron a **Bailada**, onde participaron numerosas lesbianas e a **besada**, onde, outra vez, a participación lésbica foi importante e notable con respecto a outros anos. Pero claro, os señores da Voz non tiveron tempo de velo e de recollelo co que a seu artigo saiu sesgado e carente de fundamentos.

Con respecto á suposta falta de organización, dicir que, o que realmente aconteceu foi uns intres de pequeno caos debido ós nervos que nos provocan este tipo de actos, sobre todo cando os organizadores ocúpanse doutras cousas na súa vida aparte do Colectivo, como é traballar ou estudiar, na maioría dos casos. Non é xusto falar de desorganización.

MEMORIAS DO 28-MEMORIAS DO 28

Tampouco foi nada xusto que falaran de escasa asistencia, cando a Praza do Toural estaba até os topes pero o que pasa é que a mayoría da xente, con todo o direito que teñen as persoas a gardar a intimidade sobre a súa sexualidade, permaneceron detrás das cámaras. O artigo da Voz, foi simplemente vergoñento e quixemos dende aquí facer un relato verídico dos feitos.

Por último animar a tódalas lesbianas e simpatizantes que nos len, a participar neste tipo de actos: **A UNIÓN FAI A NOSA FORZA**. Nunca acadaremos nada si ven que somos poucas e temos medo. Debemos loitar por aquello que nós é debido: **OS NOSOS DIREITOS**.

Tras trinta anos de loita, aquí en Galiza non temos moito acadado. Tivemos o apoio este ano de Galiza Nova e MNG, pero ¿onde estaban outras forzas políticas?
¡¡Non deixemos que nos calen!!!

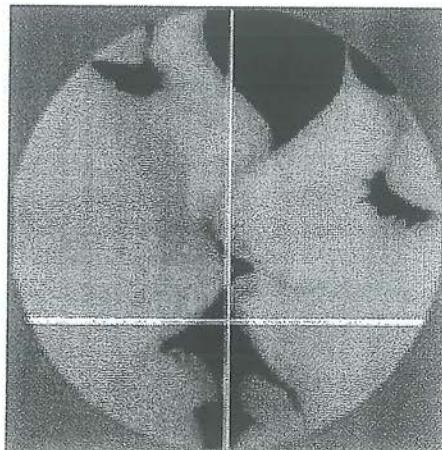
MEMORIAS DO 28-MEMORIAS DO 28

NO ARMARIO NON SE ENTENDE

Baixo o lema deste ano “No armario non se entende”, levamos a cabo o tradicional vídeo-fórum, no café Taquilla; competiuise polo preciado trofeo de Mari-brilé, “Eanes de Cottom” e entregáronse os premios, a noite de San Xoan, no Tarasca; tivo lugar a imprescindible concentración no Toural e asemade, a nosa festa do Orgullo acadou o seu punto G na discoteca “Número K”.

Debido ó mal tempo, non se puido levar a cabo nin a agardadísima Xinkana, nin o divertido Mari-pícnic, no que se adoita desenvolver o disputadísimo Concurso de Tortillas. Este ano, amigas, non nomeamos á nosa Tortilleira Maior do Reino (Joo!).

Contrariamente ó que se viña facendo, a festa mudou de lugar a causa do peche temporal da disketoca Factoría, que agardamos teñan xa solucionado ese pequeníño problema. De tódolos xeitos, o escenario encheuse de moitas e novidoras actuacións: as consagradas Visiosa Aghrú, Hilaria a Proscrita, Elvira a Galáctica; a nosa queridísima Golfa de Bizkaia; o debut de Débora , e como non da sensual Anorexia Nerviosa.

CULTURA

LIBROS:

Pintando la luna de Karin Kallmaker, é unha novela tipicamente norteamericana onde hai unha gran base de amor e, como non, algunhas esceas de sexo que non podían faltar. A protagonista é unha pintora (¡Deus!, ¿pero é que tódalas lesbianas pintan??) que rescata da neve a unha muller heterosexual que verá postas en dúbida moitas das súas conviccions.

Ideal para pasar un bó rato e mesmo emocionarte...

Pintando la luna, Karin Kallmaker en Editorial EGALES, col. Salir del Armario.

VÍDEOS/CINE:

Se andas tan despistada que non sabes que hai pelis lésbicas, aí van algúns títulos:

Criaturas celestiales; Besos de mariposa; Cuando cae la noche; La increíble y verdadera historia de dos mujeres enamoradas; High Art; Felpudo Maldito; Lazos Ardientes; Fuego...

Informarémoste destas e doutras que vaian saíndo.

MÚSICA:

Este mes recomendaríavos escutar unha auténtica xoia inglesa: SKUNK ANANSIE. Seguro que escoitástedes xa o “Charlie big potatoe” ou “Smoke alone”. Teñen forza, son rebeldes e fan unha mestura xenial do alternativo co funk, o soul e a música eléctrica, combinando ritmos duros con medios tempos, onde a cantante, SKIN, unha muller de cabeza rapada pero non facha (din que é lesbiana), que non se corta un duro á hora de berrar o que pensa. Son tremendos. ¡Ah!, neste disco “Post Orgasmic Chill”, atoparás no CD, pistas para CD-ROM onde verás entrevistas e até un dos seus vídeos.

NOVAS-NOVAS

GALICIA

SEGUEN AS AGRESIÓNS

Comec seguramente vos enterastes todas, A Coruña segue a sufrir unha ola de agresiós homófobas. Este verán, dous compañeiros homosexuais foron agredidos covardamente (polas costas) por un grupo de homes que, polo visto se debían aburrir. Postúlanse varias hipóteses en torno á autoría dos feitos: skins, xoves fachas pagados por mecenas, ou simplemente cabezas baleiras.

En contra desta e das demáis agresiós levouse a cabo unha manifestación na cidade herculiana o 17 de Setembro, organizada polos nosos compañeiros do Colectivo Milhomes.

COLECTIVOS

A tempada 99-00, anúnciase chea de traballo e novas ilusións para os colectivos de Galicia. Os nosos compañeiros do CGC e máis nós estamos a participar nun novo proyecto: levar a homosexualidade é escola, xa que é dende esa tenra idade cando se pode concienciar unha sociedade e fomenta-la tolerancia.

Por outra banda, andamos tamén a preparar a II Semana gai-lésbica. BOGA, pola súa parte, legalizarse este ano, co gallo de lle aportar ás súas socias, un lugar de reunión e intercambio de material. ¡¡¡ Manterémosvos informadas !!!

Asemade, estade ó tanto do labor dos demais colectivos da provincia: CGLOU en Ourense, LEGAIS en Vigo, MILHOMES na Coruña e GALEGA en Lugo.

SÉ TI MESMA

“Sé ti mesmo, sé ti mesma”, é o eslogán da campaña de Galiza Nova en prol da liberdade sexual, que se deu a coñecer o día 26 de xuño, día da celebración do Orgullo. No folleto, abórdanse distintos temas: a toma de conciencia da sexualidade, a familia, os amigos... Era hora que un partido político se mollara un pouco máis. Noraboa compañeiros de Galiza Nova.

Internet en lila

Amiga, aquí tes algunas direccións de interese para navegar polas páxinas más *lilas* da rede:

<http://www.gaze.co.uk>

<http://dykesworld>

<http://geocities.WestHollywood>

Axiña imos ter unha páxina web á vosa disposición, onde poderedes informarvos das actividades de BOGA, novas, cultura, etc.

¡¡Estade atentas!!

Diccionario de Lesbianísimas

Non pretendemos facer un “outing” dende estas páxinas, senón dar a coñecer as lesbianas máis célebres da historia. Queremos difundir a nosa cultura, porque, amiga, as lesbianas somos moitas e estamos presentes en tódolos ámbitos.

A

(Jane ADAMS: Reformadora social, gañou o Premio Nobel da paz en 1931)

(María AGNESI: Matemática italiana (1718-1799))

(Chantal AKERMAN: Realizadora belga)

(Susan B. ANTHONY: Sufraxista estadounidense)

(Jane ANDERSON: Argumentista, gañadora dun EMMY)

(Sophie ARNOULD: Actriz francesa)

(Dorothy ARZNER: Realizadora estadounidense)

(Alice AUSTEN: Fotógrafa estadounidense.)

Estas son só unha mostra, no vindeiro número MÁIS!!!

OUTROS COLECTIVOS

CGC
Apdo. 291
Rúa Entremuros 16B
E-mail: gaiacompos@hotmail.com

CGLOU
Apdo 162/ 32003 Ourense
E-mail: homourense@hotmail.com

LEGAIS
E-mail: legais@mixmail.com

MILHOMES
Apdo. 24
15080 Coruña

SE TE QUERES ASOCIAR ou INFORMAR:

Mándanos este cupón cos teus datos (os envíos faransese de forma **absolutamente discreta**, e os teus datos non se utilizarán para ningún outro fin):

Nome e apelidos:

Enderezo completo:

Teléfono (optativo):

- Desexo recibir información sen compromiso (e unha revista de balde)
- Desexo recibir información e asociarme. (recibirás tódalas revistas que editemos de balde).